

Hunsfos posten

Organ for Hunsfos og Norsk Wallboard A/S

Foto: Karl Jonny Lundevold

God Jul og Godt Nyttår

En Frelser er født !

I dag er det født en frelser. Dette budskapet var det gjeterne på marken fikk høre. I Lukas 2. kap. leser vi juleevangeliet, der ser vi at gjeterne som passet sauene fikk denne nyhten av en Herrens engel. Det første de gjorde var å gå avsted til Betlehem for å se om det var sant. Deretter, da de hadde sett Jesus fortalte de videre det de hadde sett og hørt.

De aller fleste av oss feirer jul, og tror at Jesus ble født i en stall i Betlehem. Men har du opplevd hvorfor Gud sendte Jesus ned til vår jord?

I Johannes 3.17 står det: Gud sendte ikke sin sønn til jorden for å dømme verden, men for at verden skulle bli FRELST ved ham.

Jesus kom for å fri oss fra synd som skilte oss fra Gud og for at vi som tror på ham skal ha evig liv sammen med ham.

Har du opplevd dette i ditt hjerte? har du sett Guds suverene plan i ditt liv? Da kan du glede deg som gjeterne gjorde, de dro avsted men de priste og lovet Gud for det de hadde sett og hørt. En glede var kommet inn i deres hjerter - Jesus var født.

Du kan få del i den samme glede når du får se at han kom som DIN frelser .

Ha ei GLAD jul !

Liv Steffensen

DIREKTØREN HAR ORDET

Hunsfos utenfor EU

Den 28. november 1994 var en historisk dag. Da sa flertallet i det norske folk NEI til medlemskap i EU.

En stor andel av de stemmeberettigede i landet vårt brukte sin demokratiske rett til å ta direkte del i beslutningen. Få dager etter valget, etter å ha erkjent nederlaget for JA-siden, er det første som slår meg at jeg er glad for at jeg lever i det demokrati! Jeg er glad for at jeg har en mulighet til å fremme mitt syn og øve innflytelse på beslutningene. Jeg er videre glad for at din stemme teller like mye som min, og min stemme teller like mye som naboens. Alle forsøk på å forkludre dette grunnleggende fundament i vårt demokrati synes jeg er forkastelig.

Og folkets dom var klar: Vårt land skal ikke bli medlem av EU sammen med Finland, Sverige og Østerrike. Etter å ha gjennomført en demokratisk prosess er det bestemt at vi skal stå utenfor.

Noen av oss har kjempet for det motsatte resultat, men vi må bare konstatere at det ikke førte frem. Jeg har sammen med en enstemmig ledergruppe ved bedriften forsøkt å formidle til hver enkelt ansatt ved Hunsfos Fabrikker hva vi tror alternativene kan bety for vår virksomhet. Jeg er glad for at vi har lagt så mye vekt på å få frem våre synspunkter for våre ansatte som det vi har gjort. Ingen skulle være i tvil om hvor vi stod i saken.

Mitt syn på hva som hadde vært best for landet vårt og for Hunsfos har ikke endret seg etter folkeavstemningen, men nå må vi gjøre det beste ut av de nye rammebetingelsene. Landet må arbeide for å få en best mulig EØS-avtale, og vi må arbeide for å få et best mulig forhold til vårt desidert største marked - uten å være medlem.

Jeg var på besøk hos en av våre største kunder i England på valgdagen og dagen derpå. Jeg må innrømme at det ble nok så mye "dagen derpå"-opplevelse!

Det foreløpige inntrykk jeg sitter med fra EU-kundene våre ble av vår engelske kunde uttrykt slik: "I det lange løp kan dere ikke greie det alene!"

Kortsiktig vil det neppe skje noe dramatisk, særlig ikke med den gode konjunktursituasjonen vi har nå. Det er ikke så mange papirkunder som er opptatt av å skifte leverandør i disse tider. Spørsmålet blir hva som eventuelt skjer på noe lengre sikt når konjunkturutviklingen snur. At usikkerheten for vår bransje nå blir større er det neppe tvil om.

Men jeg skal ikke spekulere mer i dette nå. Det er vår oppgave å "brette opp armene" og gjøre det beste ut av situasjonen slik den nå engang har blitt. Så får vi se. Jeg skal i alle fall sørge for at dere blir holdt orientert om utviklingen i markedet fremover. Forøvrig vil det også være en stor oppgave å holde våre politiske myn-

digheter orientert om hvordan vi etterhvert opplever den nye situasjonen.

Utsiktene for treforedlingsbransjen synes fortsatt gode. Hunsfos-resultatet for 3. kvartal 1994 med et overskudd på 16.7 mill. kroner vakte oppsikt. Det kom som en positiv overraskelse på mange. 4. kvartal blir imidlertid ikke på langt nær like godt. Selv om papirprisene øker, så stiger prisene på mange av våre viktige innsatsfaktorer mer! Målet er imidlertid fortsatt at vi skal greie et plussresultat for året som helhet. Og vi ser ut til å gå inn i det nye året med vesentlig bedre utsikter enn jeg har opplevd gjennom mine snart 7 år ved Hunsfos Fabrikker.

Men før vi kommer så langt skal vi feire jul - lysets og håpets høytid! Julen blir sikkert et kjærkomment avbrekk i en travel hverdag for mange.

Jeg vil benytte anledningen til å takke den enkelte medarbeider for stor innsats i 1994. 1. kvartal i år representerte for oss den absolutte bunn i konjunkturbølgen, med rekordlave priser på bl.a. finpapir. Samtidig opplevde vi tildels store produksjonsvanskeligheter. Jeg er glad og takknemlig for den måten dere håndterte utfordringene på i den vanskeligste tiden vi har hatt på mange år. Det lover godt for dagene fremover!

God Jul!

Guttorm Vennesland

Hunsfosposten

er utgitt av:
Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Reidar Lian
Tlf.: 38 15 67 13, arb. 733

Redaksjonen består av:

Hunsfos:

Ole J. Tharaldsen
Paul Torkel Joreid
Merethe Pedersen
Ole Louis Lilløy
Alf Hodnemyr
Sigmund Siljan
Arne Skagestad

Wallboarden:

Tor Strandberg
Arnstein Jeppestøl

Trykk:

Scan Profil, på 100 g Partner

**Frist for stoff
til neste nummer:**

1.....1995

Produksjonsplanlegging

Det ble store forandringer i produksjonsavdelingen etter den nye omorganiseringen. Den er i dag underlagt produksjon og ble redusert fra 4 ansatte til kun 1. Nå er det Thor Olsen og hans PC som skal gjøre jobben. For tiden er ikke alt vedr. datasystemet på plass så han har noe hjelp frem til dette skjer, men dette vil snart være i orden.

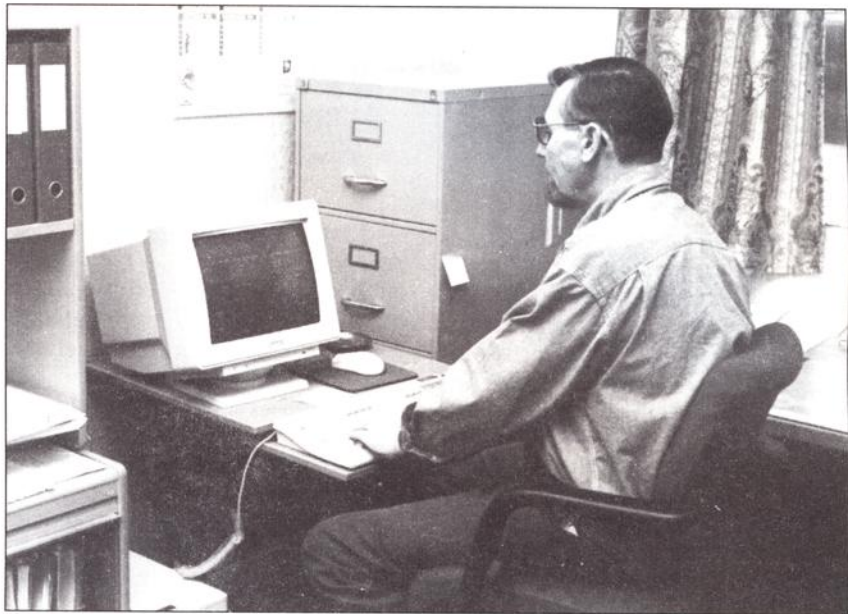
HP har vært på besøk hos Thor og vi spør hva arbeidet i dag innebærer?

Arbeidet består i langsiktig og kortsiktig planlegging. Til den langsiktige planleggingen tar jeg utgangspunkt i salgsbudsjettet samt forventet marked, og jeg må selvsagt ta hensyn til PM'enes produksjonskapasitet og massefabrikken. Når det er klargjort legges det inn på data og alle (terminaler) kan etter hvert se utviklingen. Ved uforutsette hendelser, havari o.l. må det foretas korrigeringer.

I den kortsiktige planleggingen er dette planlagt kjøring for 1 uke, samt at det til hver PM lages dagsprogram. Disse programmer forteller i detalj hva som skal kjøres på samtlige maskiner.

Hvilken avdeling har du mest samarbeid med?

På den ene siden er det salget, innkjøp og skipningsavd, på den andre siden er det råstoff, produksjon og etterbehandlingsavd.

Thor Olsen i dyp konsentrasjon med produksjonsplanlegging

Hvordan prioriterer du kjøringen på de enkelte maskiner?

Leveringstiden til kunden er viktig. Salget (og skipning) setter opp sine "ønsker" og jeg foretar planleggingen ut fra dette og forsøker å gjøre alle tilfreds. Skulle det oppstå "konflikter", samarbeider jeg med salget for å finne en løsning.

Dataalderen er over oss for fullt, også din hverdag blir preget av databehandling.

Kan du grovt skissere hvordan fremtiden blir?

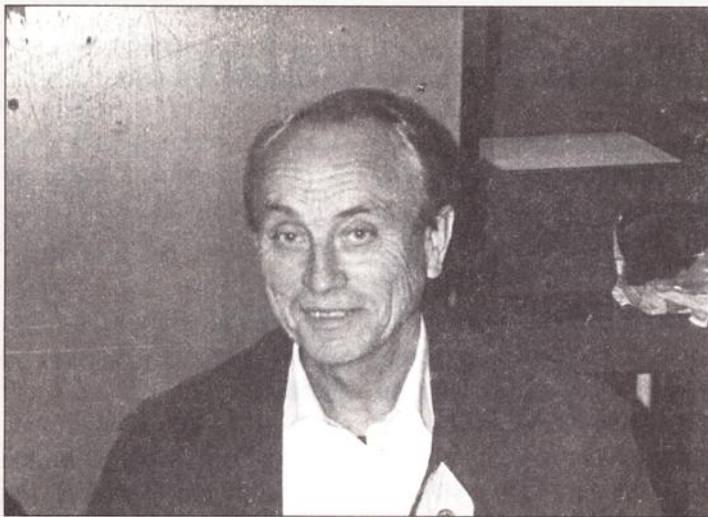
Planleggingen blir som jeg nevnte tidligere. På datamaskinen har vi spesielle programmer og når jeg har lagt inn mitt kan andre avdelinger gå inn i programmet og hente ut det de har bruk for.

F.eks. kan innkjøp da se kjøreprogrammet og ut fra det foreta innkjøp av kjemikalier, emballasje o.a. slik at alt er på plass når kjøringen starter.

Det er også meningen at det skal stå PC'er i hver maskin slik at maskinførerne kan hente ut kjøreordrer/resepter til hver kjøring. På denne måten slipper vi en masse papirarbeid her på kontoret.

Vi takker Thor Olsen for praten og ønsker lykke til i hans nye arbeid.

En ener går fra borde

Karl Hodnemyr

Torsdag 24. november var siste arbeidsdag for Karl Hodnemyr. Dagen ble avsluttet med en sammenkomst i Velferden. Nå er han pensjonist.

For oss som har kjent Karl i mange år, både som venn og kollega, vet vi det blir et tomrom på fabrikken. Karl er en person med stor faglig kunnskap. Han kjente fabrikken fra a til å, han er en person vi gjerne spurte til råds.

Hans praktisk/kreative tenkemåte koblet sammen med teoretiske kunnskaper er en meget sjelden gave, som i over 40 år har kommet Hunsfos til gode.

I sitt arbeid ville Karl alltid det beste for bedriften, han hadde liten sans for slurv og likegyldighet.

Karl ville være ute i fabrikken, da var han der det skjedde, kunne overvåke, hjelpe til og ta faglige beslutninger. Prøve å ligge foran problemene som han sa.

Karl har hele sitt yrkesaktive liv vært på Hunsfos. Han startet som læregutt på verkstedet. Etter endt skolegang kom han tilbake til Hunsfos på tegnekontoret, siden ble det prosjekter i

papirfabrikken, fyrhus/gjenvinning, renseri og cellulosefabrikken. Etter hvert tok han over som driftsingeniør i cellulosefabrikken, for så til slutt å ha ansvar for vedlikehold i råstoffavdelingene.

Karls interesser strakte seg lenger enn til daglig arbeid. Han var også aktiv i bedriftsidrettslaget både i styret og som aktiv idrettsutøver. Spesielt godt likte han å utfolde seg i skiløypa og med orienteringsløp. Karl er en vinnertype. Det store smilet kom frem når han klarte å slå spesielle arbeidskamerater.

Utenfor Hunsfos er Karl en hjemmets og familiens mann. Fjellvandring sammen med sin Gerd, steinlemping, familiesamlinger og fiske ute på hytta er aktiviteter Karl setter pris på. Når han i tillegg får lytte til klassisk musikk vet vi at Karls livskvalitet er god.

Venner og arbeidskamerater ønsker Karl en god pensjonisttilværelse, hvor han kan dyrke sine interesser.

Takk for godt samarbeid.

Takk

Hjertelig takk til Hunsfos Fabrikker og mine arbeidskamerater for de fine gavene jeg fikk i anledning min avgang.

God Jul og Godt Nyttår.

Peter Premak

Takk til gården, innkjøpsavdelingen og ledelsen for gaven, blomster og tilstelning ved min 50 års dag.

Herbert Witt

Hjertelig takk til bedriften, ledelsen og arbeidskamerater for de fine gavene jeg fikk da jeg sluttet på Hunsfos.

Ole Bergstøl

Hjertelig takk for gaven fra arbeidskamerater i Fyrhus og Fyrhus verksted samt ledelsen til min 60 års dag.

Arne Lonebu

Hjertelig takk for blomsteroppsatsen fra bedriften til min 60 års dag.

Arne Lonebu

Tusen takk til bedriften for oppmerksomheten i anledning min 50 års dag.

Alf Olsen

Vi gratulerer

50 år

Solveig Strand: 22.12.

Jan Skårdal: 14.01.

Guttorm A. Vennesland: 27.01.

Kjell M. Olsen: 21.02.

Kåre Langevold: 04.03

.Gerd Kari Eikeland: 19.03.

Jan Sverre Reber: 05.04.

Trygve H. Birkeland: 13.04.

60 år

Øystein Lie: 29.12.

Notis

Fysioterapeut Harry Jørgensen flyttet 1/10-94 inn i nye lokaler. All behandling av Hunsfosansatte foregår nå i lokalene hos TRENINGSSENTERET på Danskehaugen. (Tidligere V-Mat).

Tlf. nr. blir som før 38 15 70 77, mobil 94 29 61 32, internnr. 582.

Tsjekkia

enda et "annerledesland"

For ca. 1.5 år siden begynte første spede tiltak for å finne ut om Tsjekkoslovakia kunne være et fremtidig marked for Hunsfos, da spesielt m.h.t. tapetpapir.

Norges Eksportråd skaffet oss uvanlig god markedsrapport og i mellomtiden hadde vi selv snust opp en mulig lokal kontakt i Praha. Etter en del telefaxveksling frem og tilbake bedømte vi situasjonen såpass interessant at jeg kjøpte meg flybillett til Praha første uken i oktober, et for meg helt ukjent land, og med en blanding av spenning og skepsis ankom jeg hva må være en av Europas flotteste byer, kulturelt og bygningsmessig.

For litt over et år siden ble landet Tsjekkoslovakia ved minnelig overenskomst delt i Tsjekkia, ca. 10,3 mill. innbyggere, og Slovakia, ca. 5 mill. innbyggere. Jeg ble stadig fortalt at ingen egentlig ønsket en deling, men det ble bare sånn.

Tsjekkia er den "rike" delen, med jordbruk, bil- og annen industri, og glass/krystall bedrifter. Landet har hatt stor fremgang, folket er arbeidsomt og fullt av drivkraft. De har et politisk stabilt og fornuftig styresett, republikk, med Vaslac Havel som president, en mann av verdensformat.

Slovakia er mindre bra stillet, jordbruk har de, men deres store industri var våpen, spesielt den verdensberømte tanks som Hitler benyttet. Dette er jo ikke helt den rette bransje i dag, og omstillingen har vært vanskelig. Politisk er de svært ustabile. Presidenten Meciar måtte gå p.g.a. mistillitsvotum i januar '94, og siden har et midlerti-

dig forretningsministerium faktisk fått rettet en del på den skakk-kjørte økonomien inntil nyvalg i første uke av oktober brakte Meciar tilbake igjen. Dette regnes som en ulykke av "forståseggpåere". Meciar er en ex bokser, populist og opportunist og lover folket alle goder, men penger å betale det finnes ikke, så nå frykter man det verste.

Landene er fattige, arbeidernes årslønner ligger rundt NOK 20-30.000,-. Prisnivået i butikker er meget lavt på hjemmeproduserte ting. Men mye er importert og det er veldig dyrt for en tsjekker. En god 3 retters middag med vin koster fra NOK 60,- til NOK 120,-!

Vi besøkte 6 trykkerier og 1 tapet-tilvirker. Det virker litt fremmed på oss å bli mottatt i resepsjonen av bevæpnede vakter som skriver deg inn i protokoll. Kanskje vi burde utstyre Borgny med revolver? Overalt ble vi vennlig mottatt. Fabrikkene var stort sett veldig store, kronglete og gammeldags. Noen av gangene fikk PM 5's kjeller til å virke som en autostrada! Hovedsakelig brukes polsk papir hvitt eller blålig hvitt. Vår Natur bok i cream farve hadde de liten sans for. Imidlertid skal vi sende 3 prøveruller avgårde, så vi får håpe.

Landet ble tatt av tyskere i 1938, ingen skudd ble løsnet og alle kulturskatter er uberørt. Praha er full av historie og historisk nydelige bygninger, broer, kirker og slott. Det største og flotteste ble påbegynt i ca. år 900 og er enda ikke ferdig. Overalt treffer du på navn som du synes å ha hørt i kjedelige geografi- og historietimer i skoleperioden. Nå fikk mye av det et "ansikt".

Da jeg ankom flyplassen ble jeg

hentet av Slawek Miasek. "Hvordan vet jeg hvem du er?" spurte jeg på telefonen før avreise. "Bare se etter den flotteste fyren på hele flyplassen. Jeg er 27 år". Så da så, og det gikk greit. Heldigvis hadde han et Hunsfos skilt i hånden!

Det er et lite agentfirma de driver, far og sønn, polakker, pluss 3-4 personer til. Pussig nok er de bekjente (venner?) av Sack Invent som er våre representanter i Warszawa i Polen. Verden er liten, unntatt når sykkelene har punktert. Det var hyggelige og gjestfrie mennesker, stor humoristisk sans og med ubegrenset vilje og forhåpentlig evnen til å få noe til.

På vår biltur nordover i Tsjekkia mot fjellene og den tyske grense passerte vi Skoda bilfabrikk, noe kjempegreier med 12.000 personer ansatt. Vi norske har vel vår mening om Skoda bilene. Det er kanskje grunnen til at Slawek spurte som følger: "Vet du hvorfor Skoda har varmetråder i bakvinduet?" - Nei? "For at de skal være mer behagelig å sku igang!"

Takk for turen!

Arne Skagestad

Konsumvareemballasje

1995 blir et viktig og spennende år for Hunsfos. Da investerer vi 90 millioner kroner for å begynne realiseringen av vår strategi med å komme inn på markedet med ensidigbestrøket papir for konsumvareemballasje.

P 2000

Dette er kjernen i Prosjekt 2000, som er vårt program for å utvikle papirfabrikken og dens produkter fram mot år 2000. Trinn 1 og 2 av P 2000 er besluttet og bevilget. Foruten ombygging av PM6 og BM9 for å lage et godt ensidig bestrøket papir, består P 2000 av en rekke prosjekter på andredeler av papirfabrikken. Datastyring på flere maskiner og teknisk opprustning på PM5 er de viktigste tiltakene. Det hele startet med at PM5 fikk ny innløpskasse for halvtannet år siden.

Naturlig utvikling

Egentlig har Hunsfos med produkter fra MG-maskinene i lang tid vært leverandør av konsumvareemballasje. For 30 år siden produserte vi diskroller til butikkene. Der ble varene emballert ved at betjeningen rev av et passende stykke fra rullen og pakket dem inn på disken.

Selv om diskrollene er forsvunnet er det mange av MG-produktene som er typisk konsumvareemballasje. Dette gjelder posepapir, fruktomslag, lamineringspapir og flere.

Men utviklingen går videre. I dagens forretninger der nesten all handel foregår ved selvbetjening, har emballasjen to funksjoner. I tillegg til å beskytte innholdet skal den også reklamere for det.

Og denne siste funksjonen ser ut til å bli viktigere og viktigere. Bare bestrøket papir med høy glans er godt nok. Slik kan vi si at Hunsfos utvikler seg i takt med samfunnsutviklingen.

Klarer vi ikke dette blir vi akterutseilt.

Produktene

De produktene vi satser på i

første omgang er gavepapir, papir for direkte metallisering og fleksibel emballasje. Det siste er en samlebetegnelse på en lang rekke produkter som ofte er kombinasjoner av papir, plast, folie og annet. Typiske sluttprodukter er suppeposer, sjokoladeomslag og kjeksomslag.

Kundenes krav

Det markedet vi nå går inn i er svært krevende. Dette er også en del av vår utvikling. Enda en gang må vi omstille oss til kvalitetskrav som er mye tøffere enn det vi har vært vant til.

Derfor har vi allerede drevet produktutvikling i mange måneder. Vi står overfor store utfordringer med å få overflaten god nok for dypttrykkprosessen og med å utvikle betrykningssmeter med de riktige egenskapene. Men de aller mest krevende oppgavene tror vi er knyttet til å lage et godt nok råpapir for betrykning. PM6 må lage et papir ned til gramvekt 35 som ikke gir smetgjennomslag i BM9. Og den må lage så gode baneprofiler at de ferdig bestrøkte rullene er helt fri for rynker, kuler, fuktskjevhet og andre skjønnhetsfeil.

De leverandørene som i dag finnes i dette markedet, og som vi kal konkurrere med, har alle sammen et høyt kvalitetsnivå.

Ombygging er bestilt

Både PM6 og BM9 må forbedres for å lykkes med vår strategi. Trinn 1 består av BM9-ombyggingen samt profilstyring, PM6 og anlegg for utskuddsbehandling. Dette skal være ferdig innen august neste år. Trinn 2 er ombyggingen av PM6 i desember.

Vi har nå inngått kontraktene for ombyggingen av BM9. Disse er på til sammen 30 millioner kroner av totalbeløpet på 40 millioner som skal brukes i denne avdelingen. Hovedkontrakten gikk til Kusters/Allibe. De skal foreta selve ombyggingen med å flytte

eksisterende utstyr til nye posisjoner og innstallere nytt. De er også leverandør av den nye kalenderen og av etterfuktingsanlegget. Ellers skal Black-Clawson levere avrulling/spliter og Siemens nye elektriske drifter.

Helt ny BM9

Når ombyggingen er fullført er det en helt forandret BM9 som framstår. Tørkeseksjonene og baneføringen er lagt om for å kunne betrykte tynt MG-papir og det er mye nytt utstyr. Det hele skal foregå i løpet av 3 - 4 hektiske sommeruker. Maskinen stanser for ombygging fredag 22 juli.

Opplæring

At vi lykkes med dette store løftet er avgjørende viktig for oss. En av de ting som må tas alvorlig er opplæring. Det er mange som blir berørt av det som skal skje. For BM9, PM6 og Vedlikeholdsavdelingene planlegges et omfattende opplæringsprogram. Det er meningen å gjennomføre all den opplæring i produkter og prosessutstyr som kan gjøres uten at utstyret er på plass i løpet av våren.

Prosjektstyring

Det har i lengre tid vært etablert prosjektgrupper for de ulike delprosjektene. Leder for ombyggingsprosjektene er Alf Melling og for produktutvikling Hans Fleischer. Disse rapporterer til en styringsgruppe for P2000 der Stig Skjævesland er leder og totalprosjekt-ansvarlig.

For ytterligere å sikre en god prosjektkontroll har vi knyttet til oss en assisterende prosjektleder for ombyggingsprosjektene. Han heter Arve Tofte og har lang erfaring med styring av prosjekter med tilsvarende kompleksitet og størrelse.

1995 blir et spennende år!

Stig Skjævesland

Paul Torkel:

En prat med Stein S. Olsen

Fullt navn:	Stein Solheim Olsen
Alder:	35 år
Sivil status:	Gift, datter på 3 1/2 år
Bosted:	Buheiveien, Søgne
Yrkestittel:	Driftsingeniør

Hva gjør deg skikkelig sint?
Uærlighet og urettferdighet. Jeg synes heller ikke mye om uansvarlighet.

Hvor kunne du helst tenke deg å reise i verden?
Færøyene, Island eller Svalbard.

Hva er en perfekt helg for deg ?
Å bli ferdig med arbeid på huset jeg startet med for lenge siden.

Hjelper du kona med husarbeidet?
Sikkert for lite, men jeg gjorde noe senest i går. (Oppvask, tøyvask, støvsuging).

Hva setter du mest pris på hos din kone ?
Evnen til å få ting til å skje.

Hva er dine beste egenskaper tror du?
Mener jeg er tålmodig i noen sammenheng (forhåpentlig viktige) og jeg gir meget sjeldent opp.

Og dine dårligste?
Tror jeg er noe rastløs og jeg er for mye på Hunsfos. (Ser for lite til familien).

Din yndlingsrett/drikk?
I disse tider, nær jul, tror jeg det er: lutefisk, akevitt og pils.

Hva liker du på TV?
Jeg har sansen for X-files på TV 2.

Hva leser du helst?

Brosjyrer fra jernvarehandelen og spenningsbøker.

Favorittmusikk?
Pink Floyd har forfulgt meg i over 20 år.

Hobbyer?
Jeg mottar nye norske frimerker når de kommer i flere utgaver, men de blir bare plassert i permer. Lite tid til annet.

Hva er det verste du vet?
Uærlighet, urettferdighet.

Hva slags bil har du?
Jeg kjører rundt i en Golf 87 modell, hvit.

Verdens vakreste kvinne?
Definerer man vakker noe mellomfattende, synes jeg om

Barbara Streisand. Hun har bein i nesa. (Overført betydning).

Hva har du på nistematen?
Normalt ei med tomat (hvis prisen ikke er 40 kr/kg), ei med gul ost og to med kalverull.

Driver du med fysisk aktivitet?
Idrettslige aktiviteter er det lite av, men første del av pkt. 5 tilsier at jeg er ofte i bevegelse.

Er det noe du virkelig "brenner" for?
For tiden er det dårlig med engasjement på andre områder enn Hunsfos og hjemmet, men man kan jo ønske seg at bedriften gikk inn på pensjonsforsikring.

Hvis du fikk en million kroner for å gi videre til et godt formål, hvem ville du gitt dem til?
Frelsesarmeen uten tvil. Maken til ulønnet, tilgivende og oppofrende innsats finnes ikke andre steder i vårt samfunn

Nytt fra Hunsfos B.I.L.

HBIL har besluttet å utsette årsmøtet til over nyttår. Dette av praktiske årsaker når det gjelder regnskapet. Man fant ut at det var enklere å la regnskapsåret følge kalenderåret. Tidligere år har årsmøtet blitt holdt i november/desember.

Bordtennis

Interessen for bordtennis er temmelig lunken for øyeblikket. Det er akkurat så vidt nok folk til å holde hjulene i gang. Hvis den trenden holder seg, vurderer man like godt å kutte ut etter sesongslutt.

Laget har så langt spilt tre kamper, og tapt alle.

Volleyball

1. lag

Laget har vunnet alle kamper så langt, bortsett fra én mot sykehuset (seks kamper i alt). Nevnte lag hadde da også satt hele sin ære på at i år skulle Hunsfos beseires, ifølge oppmann Tom-Egil Seljås.

2. lag

Laget har fire seiere og ett tap så langt. Har litt problemer med den mannlige delen av laget. Ikke disiplinære sådanne men rett og slett pga. skiftarbeid.

Fotball

Fotball - 1. lag

Vi har ikke fått tilbakemelding fra 1. laget, men det registreres at laget havnet på en 5. plass i en rekordjevn 1. divisjon. Bare tre poeng (1 seier) skilte opp til 1. plass.

1. laget nådde finalen

1. laget leverte en sterk prestasjon i innendørsturneringen "Fiber cup 94" i Birkeneshallen.

Laget tapte i finalen mot LTS etter "sudden death" (første mål vinner) metoden. Stillingen etter ordi- nær tid var 1-1.

Fotball - 2. lag

Laget gikk i år over til 7-manns lag. Det har vært en ubetinget suksess mener oppmann Edgar Larsen. Ikke bare har det blitt letter å skaffe folk til kampene, men det har også blitt veldig populært å spille såkalt 7'er fotball.

Tross en god 4. plass i 2. divisjon fikk laget en stygg ripe i lakken i siste kamp. Laget hadde frem til da divisjonens tetteste forsvar med bare 15 baklengsmål på 10 kamper. Og så, i siste kamp gikk rullegardinet ned og 0 - 19 ble resultatet. Men så hadde da også Edgar voldsomme problemer med å stille lag i det hele tatt til denne kampen. Det ble nærmest et C-lag og med en for lite i tillegg.

Fotball

Nystartet vinterserie

En ny fotballserie har sett dagens lys. Den vil gå under navnet "Vinterserien" og gå av stabelen i den nye Sørlandshallen.

Leder i fotballutvalget, Kai Hauge, sier at interessen har vært meget stor. 60 lag deltar såvel fra Aust- som Vest-Agder, fordelt på 3 puljer med ordinære lag samt 1 pulje med old boys lag.

Hauge sier videre at det i utgangs-

punktet ikke var tenkt å kåre noen vinner. Men det vurderes likevel om det skal innføres et sluttspill hvor f.eks. de fire beste fra hver pulje går videre.

Puljene ble tilfeldig trukket ut, helt uavhengig av lagenes plassering i den vanlige sommerserien. Neste år vil det bli annerledes, etter som denne sesongs plasseringer gir grunnlaget for inndelingen.

Alle kamper vil bli spilt på torsdager, ettersom Fotballutvalget har leid hele Sørlandshallen i tidsrommet fra kl. 1800 til 2200.

Det spilles med 7-manns lag. Det kan spilles inntil 4 kamper samtidig på det flotte kunstgresset i Sørlandshallen. Spilletiden er 1 x 35 minutter.

Hunsfos har to lag med. Old boys stiller ikke lag. 1. laget har to seriere, 12 - 1 og 4 - 1. 2. laget har to tap, 0 - 5 og 1 - 6.

Old Boys fotball

Det ble en 5. plass i serien og vi nådde kvartfinalen i cupen.

Plasseringen var forsåvidt av mindre betydning. Selvfølgelig spiller vi for å vinne fotballkampene, men på dette nivået er tross alt det sosiale samholdet det viktigste. Og da har vi det gøy uansett.

Vi scoret 50 mål i serien (10 kamper). Største seier var 10 - 1 i lokaloppgjøret mot Vige/Wall. Det varmet godt. Største tap var 2 - 10 mot Taxi (årets seriemestere).

50% av målene ble scoret av to mann, nemlig Øyvind Omdal (14 mål) og Willy Larsen (11 mål).

Paul T. Joreid

Håndball - damer

Denne sesongen så det endelig ut til at spillerstallen skulle bli betydelig utvidet for laget til Tove Mønstedt.

Hele 17 spillere var med. Men akk o' ve, den ene etter den andre falt fra, så nå er det omkring halvparten igjen.

Resultatmessig har åpningen vært veldig bra. På de første 7 kampene er status følgende: 1 uavgjort, 1-2 tap og resten seiere.

HBIL 50 år i 1996

Deltakere fra Hunsfos BIL som deltok i stafetten i Oslo i 1950

Øverst fra venstre: Kåre Olsen, Leo Winger, Arnold Beurling, Gunvald Tønnessen, Gerhard Lundevold, Helge Nordhagen, Ove Madsen, Walter Gunnufsen, Elon Amundsen, Wilhelm Beurling
Sittende fra venstre: Kåre Johansen, Asbjørn Grundetjern, Elias Omdal, Harry Voreland

Selv om det er en stund til jubileumet skal holdes, har arbeidet med jubileumsmarkeringen startet for lengst.

En komité bestående av Tryggve Kittelsen, Karl Hodnemyr, Sigurd Gundersen og Reidar Arntzen har startet det møysommelige arbeidet med å skrive 50 års historikk som skal utkomme som hefte. I tillegg skal det også lages en video.

Komitèen etterlyser bilder fra "gamle dager" som de gjerne vil låne. De etterlyser også 2 småfilmer som ble tatt opp fra langrenn. Skulle noen ha kjennskap til disse filmene, eller ha bilder, kan de kontakte Tryggve Kittelsen på telefon 38 09 07 56.

En utrolig men sann historie

Det handler om en mann som vi her skal kalle Alfred - en landløs mann. Hans virkelige navn, så vidt jeg vet, er Merhan Karini Nasser. Han ankom Charles de Gaulle flyplass i november 1988 med enveisbillett til London. I dag, 6 år senere, er han fremdeles på Charles de Gaulle flyplass og venter på tillatelse til å kunne dra videre til England! I et Europa uten grenser, som det heter i dag, har han enda ikke kommet seg ut av Terminal 1 transit avdeling. Offisielt er han en mann som egentlig ikke eksisterer, sier lufthavnens lege Philippe Bargain.

"Alfred" påstår han er britisk statsborger, men i England vil de ikke slippe ham inn. Frankrike hevder han oppholder seg uten tillatelse i landet men kan heller ikke deportere ham da han ikke har gyldig pass! På et midlertidig identifikasjonspapir som alle i Frankrike må ha på seg står det i rubrikken for nasjonalitet: "Må avklares". Dermed er det ikke noe fedreland å returnere ham til. Så "Alfred" lever fortsatt i transithallen kledd i marinebå cord bukser og en blå nylon jakke, samme han hadde på da han ankom for 6 år siden, med en kuffert med 2 ekstra skjorter, noe undertøy, ekstra sko, en kortstokk og USD 500,-. Innhult ansikt, Clark Gable-bart, sterkt grånende, sier han: "Hvor er alle disse årene blitt av?"

Historien starter egentlig mye lenger tilbake, til den tid Persia var i krig. "Alfred" skal etter sigende være

født i Masjed Soleiman i 1945 i den del av dagens Iran som dengang var under britisk jurisdiksjon, følgelig krever han britisk borgerskap. Faren hans var lege, arbeidet for Anglo-Fransk Olje Co. Registrert i Bruxelles er papirer som viser at "Alfred" var i England fra 1974 til 1975. Han returnerte til Iran og ble etter en tid puttet i fengsel pga. aktiv motstand mot den tids hersker, Sjahan. "Alfred" sier myndighetene tok fra ham hans iranske pass og gav ham i stedet reisepapirer med tillatelse til å forlate Iran og aldri å komme tilbake igjen. Samme år søkte han om politisk asyl i England, men dette ble avslått.

I de neste 4 år søkte han etter tur asyl i Tyskland, Frankrike, Italia og Jugoslavia. Alt forgjeves. Tilslutt i 1986 gav The High Commissioner for FN i Bruxelles ham papirer og status som asylsøker fra Iran, en status som skulle gi ham adgang til å søke oppholdstillatelse i hvilket som helst land tilknyttet Genf Konvensjonen. Så alt synes endelig å ha løst seg. Han kjøpte en flybillett på British Airways til London og hadde med seg fotokopi av sin rapport til det franske politi om tap av sine asylstatus papirer. På Heathrow Airport ble han fluksens returnert til Paris, og her på Charles de Gaulle flyplass' transithall har han vært siden. Siden har dokumenter og papirer om saken "Alfred" vokst og sirkulert mellom departementer,

myndigheter, immigrasjon, høykommissjonæren etc.

Imens er "Alfred" blitt transithallens maskot. Hva som holder ham i live er hans intense håp og ønske om å komme til England. Flyplasslegen har oppsyn med "Alfred" som overlever på fremmedes hjelp og gaver. En gav ham to Air Lingus matbillerter i Burger King restauranten. En stewardess gir ham et par tea bags som var til overs fra siste flytur. Barbering og dusj får han inne på passasjer-toilettene. Legen har gitt ham en elektrisk barbermaskin. Flymannskap holder ham med tannpasta, tannbørster etc. Fra myndighetene får han ingenting.

"Alfred" fører dagbok som viser en utstrakt kontakt med passasjerer, flyplassarbeidere, flymannskap etc. Nattesøvn kan han kun tenke på etter at siste fly har forlatt flyplassen, 23.30 om kvelden. Under skarpt lys fra alle lysstoffrørene og til musikk fra rengjøringsmaskinene drømmer han seg bort til et bedre liv. "Jeg holder humøret oppe, har mye å ta meg til og hører på høyttaler musikken". Han er ærligheten selv. To ganger har han levert inn lommebøker han har funnet, fulle av penger. Nå er det en fransk filmprodusent som ønsker å lage en dokumentarfilm om "Alfred". Livet er fullt av rare skjebner.

Hvis noen ønsker å sende "Alfred" en hilsen så skal jeg til Charles de Gaulle i april/mai".

Arne Skagestad

11

PÅ HUNSFOS

Erling Hurvenes

1. Hjemme
2. Ribbe og riskrem til dessert
3. Bøker

Geir Grande

1. Hjemme sammen med familien
2. Kalkun
3. Myke pakker (ikke slips)

Rune Abrahamsen

1. Hjemme på Heptekjerr
2. RIBBE
3. Undertøy, sokker

Gunhild Sagen Sundstøl

1. Hos min eldste datter
2. Kalkun
3. Fuglebrett

Geir Martin Ramselien

1. Hos min søster
2. Ribbe og riskrem
3. Hund, eller batteridrift

Odd Undeland

1. Hjemme
2. Ribbe med moltekrem til dessert
3. Myke pakker

Øivind Stærk

1. Hjemme
2. Pinnekjøtt
3. Vi gir hverandre en fin julekrybbe

Maj S. Paulsen

1. Hjemme på Ørlandet
2. Sjokoladepudding
3. Dyreruller

Anne Grethe Haugland

1. Skal være hos søstera mi på Bryne
2. Sannsynligvis ribbe med riskrem til dessert
3. Myke pakker

Kristen Bue

1. Spise hos mamma i Vågsbygd og resten av kvelden hos svigerforeldrene i Vennesla
2. Juletorsk
3. Rifle

Olaf Johnny Hunsdal

1. Hjemme hos foreldrene
2. Ribbe
3. Harde pakker, kanskje verktøy

PM 1

finpapirmaskin med kvalitet som kjennemerke

PM 1 er den eldste papirmaskinen på Hunsfos og har som de fleste eldre papirmaskiner en "karriere" preget av den tekniske utviklingen og av konkurransesituasjonen i vår bransje. Opprinnelig ble den bygget for produksjon av avis-papir, men er ombygget flere ganger slik at det i dag er lite tilbake av den opprinnelige maskinen.

Etter hvert som det ble satt i drift bredere og raskere avispapirmaskiner ble PM 1 mindre konkurransedyktig og produksjonen ble lagt om til treholdig papir for ukeblader. I 1967 ble så hele maskinen demontert og bygget opp igjen som en finpapirmaskin for produksjon av papir for skrive- og trykkformål. Det er også senere foretatt en rekke tekniske forbedringer for å tilfredsstille stadig høyere kvalitetskrav. I 1982 ble det installert datastyrt prosessregulering,

som på det tidspunkt plasserte den på kvalitetstoppen i det norske finpapir-markedet. Dette ble kort etter fulgt opp med installasjon av infrarødt tørkeutstyr som ga ytterligere bedring av kvalitetsstyringen.

PM 1 er i dag en ren finpapirmaskin med hovedtyngden av leveransene til det norske marked. Hele 75% av produksjonen går til norske kunder.

Trefritt kopipapir står for over 40% av produksjonen med Rank Xerox og Magne Ore som de største norske kundene. Det er også bygget opp et betydelig marked i Tyskland for klorfritt kopipapir og det store tyske grossistfirmaet Papier Union er med sine avdelingskontorer over hele Tyskland i dag maskinens nest største kunde.

En annen viktig kvalitet er konvolutt-papir, hvor PM 1 leverer klorfritt bleket papir til Lyche Konvolutt og

Tønsberg Papirindustri som representerer hovedtyngden av konvoluttproduksjon i Norge. Også eksporten av konvolutt-papir til Tyskland viser en sterk økning. Sammen med kopipapiret betyr dette at Tysklands andel av maskinens produksjon i år antagelig passerer 20%. Dette må karakteriseres som et respektabelt resultat i et treforedlingsmarked som ikke har vært av de letteste.

Formularpapir, for bl.a. optisk lesing, og offsetpapir er andre betydningsfulle kvalitetsgrupper. Det må nevnes at PM 1 i en årrekke har levert papiret til Norsk Tippings kuponger, og operatørene ved maskinen kan derfor hevde at de har bidratt til å skape et betydelig antall nye millionærer. At de også produserer papiret for selvangivelsene som vi fyller ut med mer behersket glede, er en annen sak.

Innlegg av hovedverneombudet

Etter at jeg nå har fungert som hovedverneombud i litt over et halvt år, har jeg begynt å få et innblikk i hva denne stillingen innebærer.

Jeg innkaller alle verneombudene på fabrikken til en samling fire, fem ganger i året for å ha en dialog med dem og for å få klarhet i enkelte spørsmål som verneombudene måtte ha. Jeg vil i noen av møtene få med personer som kan fortelle om ting som har med verneombudene å gjøre. Det kan være spørsmål om gjøremål, plikter og retningslinjer for verneombudene. Uheldigvis forekommer det

arbeidsulykker og nesten-ulykker her på Hunsfos. Når det har skjedd en ulykke/nestenulykke blir den som har vært utsatt for dette innkalt sammen med sin overordnede til Einar Solli og meg. Guttorm Vennesland og Kjell Myrann er også til stede. Sammen prøver vi å finne løsninger på hvordan slike ulykker kan unngås i fremtiden.

Når det gjelder arbeidsulykker og nesten-ulykker så troner PM 3 og PM 4 øverst av avdelingene med flest skader hittil i år. Avdelingen har hittil i år like mange skader som resten av fabrikken tilsammen. Med dette for øyet har jeg og Bjørn K. Gimre, som er verneombud på avdelingen, hatt en undersøkelse med alle skiftene på 3 og 4. Vi spurte de ansatte om de visste om farlige forhold i sin avdeling og 28 punkter ble satt ned på papiret. Disse punktene ble fremlagt på et møte med bedriften og ledelsen for avdelingen og arbeidet

med å få gjort noe med det som ble notert på undersøkelsen ble fordelt til de som var med på møtet. Det ble satt tidsfrister for utføring av arbeidet. Hvis dette viser seg å være en positiv undersøkelse, vil jeg ta for meg flere avdelinger på samme måten.

Helse, miljø og sikkerhet (HMS) er jeg også engasjert i. Verne- og helseavdelingen har faste møter hver torsdag formiddag hvor vi diskuterer ting som skal gjøres/er blitt gjort på fabrikken. I disse dager avsluttes en undersøkelse som er blitt utført på gården, papirlageret, rullpakkieriet og omrulleren. Det gikk på lys-, støy- og trekkmålinger som ble utført av Einar Solli og meg. Helseavdelingen tok seg av legekons-troll av de ansatte.

Med disse ordene vil jeg ønske alle ansatte en god jul og et godt nyttår.

Egil Olsen

Nye driftsingeniører og driftsassistententer

Nederst fra V. Reidar Hegglund-Sigmund Løyte-Egil Larsen-Knut Ås-Rolf Tambini-Dag Nesland-Bjørn Pedersen-Thor Olsen Øverst fra V. Torodd Joreid-Magne Rossfjord-Rolf Bryne-Jan Egil Nordahl-Ole Bjørn Åbel

Litt om de nye stillingene inne i produksjonen og hvor langt vi er kommet i opplæringen. Hvem vi er sees på bildet !

Det er bare meg, Egil Larsen, som kommer "utenfra" og er "en fersking", så derfor fikk jeg oppgaven med å skrive litt om hva vi holder på med for tiden.

Vi startet med et 14-dagers kurs i Velferden den 1. oktober hvor vi har gjennomgått alle avdelinger teoretisk sammen med avdelingsingeniører. Etter det har vi gått 5 uker på skift ute i avdelingene og hver enkelt av oss har kunnet velge hvilken avdeling vi ville være i. Dette p.g.a. at det er stor forskjell på behovet til den enkelte ingeniør/assistent.

Vi er nå i gang med 2. periode i Velferden. Vi fortsetter med å gjennomgå alle avdelingene, men nå mer i detalj. Vi benytter oss nå av operatører og folk fra ulike leverandører til å hjelpe oss med opplæringen. Vi får også opplæring på ulike felt i forbindelse med skiftsberedskapen og miljø.

Helgen 25.-26.november var vi i

Eiken på seminar sammen med avdelingsingeniørene og produksjonsplanlegger. Øivind Sterk og Kjell Myrann var kursledere.

Kan nevne noe av det som ble arbeidet med:

- * Stillingsbeskrivelse
- * Å være leder på HF
- * Forventninger til leder
- * Møteaktivitet
- * Holdninger/adferd
- * Ansvarsfordeling
- * Overgangsordninger.

Som det går frem var programmet bra, det ble virkelig arbeidet hardt og konstruktivt. Det ble også tid til et nattskift hvor temaet var hest og hest.....

Utbyttet av seminaret var helt topp og det var en fornøyd gjeng som kjørte med bussjåføren tilbake lørdag kveld.

Vi skal nå på siste uke med teori, og fra mandag 5. desember er vi tilbake på skift igjen.

1. januar 1995 blir en merkedag

for de av oss som begynner i nye stillinger. Det er store utfordringer som venter, og det legges et stort ansvar på oss. Vi har produksjonsansvaret (i ordets videste betydning) for hele fabrikk, avgrenset med pakkeriet og avd. 9.

Vi blir 2 personer på hvert skift som skal fordele oppgavene oss imellom. Til hjelp med det tekniske og personalarbeidet har vi avdelingsingeniørene og personalkoordinator.

Ellers er det å se helheten som blir utfordringen, d.v.s. vi skal produsere papir med riktig pris og kvalitet og folkene på skift (ca 40) skal fungere som et team.

Vi takker for den positive måten vi er blitt tatt i mot på ute i avdelingene, og håper at samarbeidet kan fortsette i 1995.

Helt til slutt vil jeg benytte anledningen til å nevne noen av mine inntrykk etter 2 måneder på HF. Her er en positiv gjeng, og jeg er imponert over stor faglig dyktighet i alle ledd. Det er også en stor tillit til faglig dyktighet oppover og på tvers i systemene innen samme faggruppe.

Jeg har fått mye hjelp, og blitt kjent med mange dyktige operatører, og gleder meg til å arbeide videre på HF.

Egil

Aktiv sykemelding - en måte å komme tilbake i jobb på

Terje Olsen, ansatt ved sveiseverkstedet, var 1. juni i år uheldig og fikk kappet av seg ytterdelen av 3. og 4. finger på høyre hånd. Som sveiser ble han helt ubehjelpelig og kunne ikke gå tilbake til sin tidligere jobb på lang tid.

Terje, hva tenkte du når du fikk beskjed om at du måtte være borte fra jobben i et par-tre måneders tid?

Det så jeg veldig mørkt på. Det kan være greit å være hjemme noen dager, men så blir det fryktelig kjedelig og derfor ville jeg gjerne tilbake på Hunsfos og gjøre ett eller annet, uansett hva det måtte være.

Hvordan fikk du ordnet deg ny jobb?

Det viste seg at på verkstedet mitt var det en del arbeid på datamaskinen som jeg kunne hjelpe til med, og på det viset ble jeg engasjert i det og hadde et fornuftig arbeid hele tiden.

Hvordan trivdes du som funksjonær?

Det var greit og jeg følte hele tiden at jeg hadde kontakt med arbeidsplassen min. Dessuten, hvis jeg hadde for mye verk hadde jeg en avtale om at jeg kunne få lov å gå hjem, og enkelte dager var det nødvendig.

Hvordan opplevde du denne nye ordningen med aktiv sykemelding?

For meg var det topp. Jeg følte

tiden gikk som normalt og at man ikke ble sittende uvirksom for lenge. Jeg tror det betydde noe for at jeg kom raskere tilbake i jobb igjen.

Terje begynte så i sitt vanlige arbeid som sveiser igjen 1. august, nøyaktig 2 måneder etter arbeidsuhellet.

Aktiv sykemelding er en ny ordning som trådte i kraft fra 1. juli 1993. Den gir mulighet til å ha folk i arbeid på full sykemelding. Dette kan foregå i to slags former:

Det ene er aktivisering der det formelle kravet til arbeidsmessig innhold ikke er så sterkt. Her er det mer et arbeidstilvenningstiltak etter langt sykefravær, eller aktivisering som en del av behandlingen av en sykdom.

Det andre er arbeidstrening slik som Terje var med på. Her skal det være et fornuftig innhold i arbeidet, men forutsetningen er at han ikke gjør det samme som han gjør i sin vanlige jobb.

Harald Skuland
Bedriftslege

Ny lagerhall

Ved siden av papirlageret skal det reises en ny lagerhall på ca. 500 m². Det er gårdsavdelingen som skal disponere denne og den skal hovedsaklig benyttes til celluloseballer, kjemikalier, vrakpapir o.l. Som kjent blir dette i dag lagret utendørs.

For å få plass til denne hallen måtte en del poppeltrær felles, disse trærne var en del av hagen til direktørboligen som ble revet i 60 årene. Av den vakre hagen er det i dag bare et par trær igjen som vekker nostalgi blant den eldre garde.

Min jobb

1. Hvor mange år har du vært ansatt på Hunsfos ?

20 år

2. Ditt arbeidssted i dag ?

Jeg er rørlegger på sveiseverkstedet halve uka, den andre halve uka er jeg hovedverneombud

3. Hva består arbeidet ditt i ?

Som rørlegger har jeg mitt arbeid innen sanitær, boliger og kommunalt vann. Jeg har også litt kontorarbeid på sveiseverkstedet. Som hovedverneombud: se eget innlegg.

4. Hvordan trives du ?

Jeg trives veldig bra. Kameratskapet på sveiseverkstedet er supert. Jeg trives også veldig bra med å være hovedverneombud. Jeg lærer mye nytt og står overfor flere utfordringer.

Egil Olsen

5. Er jobben din fysisk tung?

Det å være rørlegger med mine kontaktområder er som regel ikke tungt. Å være hovedverneombud krever ikke fysisk styrke.

6. Er det noe i din arbeidsrutine som burde vært annerledes ?

Ingenting å sette fingeren på.

7. Har du tatt kurs i forbindelse med ditt nåværende arbeid ?

Jeg har flere kurs i pneumatikk

(luftstyring) og sveisekurser. Som hovedverneombud har jeg vært på AKAN kurs. Jeg har faglig grunnkurs trinn 1 og 2. Jeg har også det obligatoriske 40-timers kurset. Kurs for hovedverneombud skal holdes til våren.

8. Bør det være større muligheter for å kunne ta kurser ?

Ja !

9. Hvordan er samarbeidet innen avdelingen ?

Samarbeidet i begge mine jobber er bra.

10. Kunne du tenke deg et annet yrke ?

Her på Hunsfos: Nei

Utenfor Hunsfos: Ja.

11. Dersom du skulle gi sjefene et godt råd, hvilket råd ville du gi ?

Høre på de som er under seg og ta dette til følge, hvis det lar seg gjøre.

Ei utruleg harejakt

Jacob og eg tok bilen til Oggevatn stasjon. Me var ikkje kome så langt inn i skogen før me kunne sjå at bikkja hadde los.

Det tok omtrent ein halvtimes tid før losen braka laus, og du verden så fint det høyrdes ut mellom fjella då ho sprang der og losa for full hals.

Eg stod på ein åsrygg og hadde god utsikt. Eg høyrde losen kome nærare. Heisann! Der small det! Lurer på om han Jacob fekk treff på haren. Nei, der borte sprang han for harde livet. Det var for langt til å skyte.

Haren tok ned mot jernbanelina. I det same kom eit godstog. Han vil vel snu og kome opp att, tenkte eg medan eg stod der og såg på toget. Plutselig såg eg haren hoppa opp på eitt av stiggretta og la seg der. Ja, ja tenkte eg, då får me ikkje sjå meir til han. Med det same fekk eg sjå

bikkja ligge på stiggrettet tre vogner bak. Eg gnidde meg i augo og skjøna ingenting. Høyrde bare larmen frå godstoget som forsvann i det fjerne. I det same kom Jacob ned til meg og sa han hadde bomma. Men då eg fortalde kva eg hadde sett, lo han og ville ikkje tru meg.

- Me fer gjere opp varme, sa han. Han likar godt å fyre i skogen og har alltid tyri med i sekken. Så sat me der rundt varmen og tala om haren og bikkja. Då me hadde site der vel ein times tid sa Jacob: - Du Gunnar skal me ikkje gå nedover mot stasjonen? Det er ingen vits å sitje her når dei to har reist med toget. Han lo godt.

Då me var på veg nedover, kom eit godstog i motsatt retning. Mens vi venta på at toget skulle passere såg me plutselig haren hoppe av stiggrettet. Han sprang rett mot oss. Me sikta båe to, men

det kom berre eitt skot. Jacob hadde gløymt å lade etter den bommen. Haren gjekk over ende. Der fekk me pysen, skreik eg. Men kor blir det av bikkja, sa Jacob. Ho kjem vel med neste tog, sa eg og tok haren og rusla ned på jernbanestasjonen. Der fekk me høyre av stasjonspersonalet at det var ei bikkje som sprang att og fram i togspora ved nabostasjonen. Dei fortalde at ho hadde sprunge etter eit godstog, men ikkje greid å ta det att.

Mens me gjekk der att og fram og prata, kom det ein buss. Og kven var det som kom fyrst ut av bussen? Jo, det var bikkja Bella.

Sakset fra Agderposten

Innsendt av Arne Lonebu

Julebord 1994

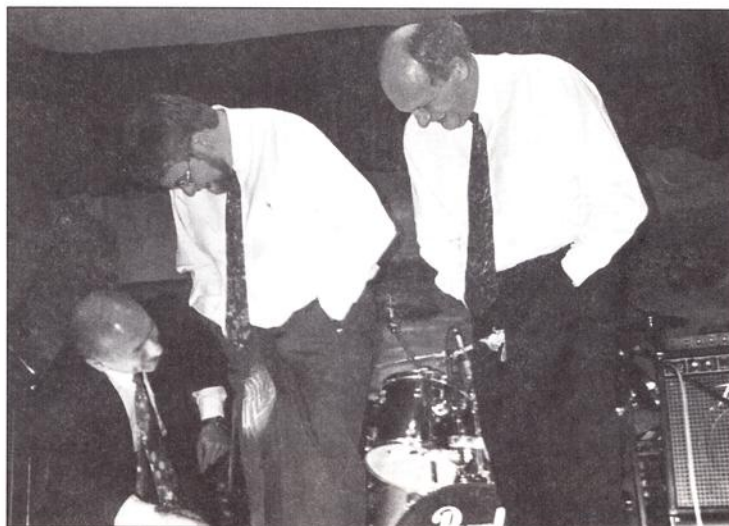
Lørdag 27.11. samlet vi oss til et nytt julebord på Ungdomshuset. Det var nå tre år siden sist, og det er for lenge mellom hver gang. Nå får vi håpe at det blir årlig.

Det ble en stor gjeng, ca. 130 personer og da er det mer eller mindre fullt.

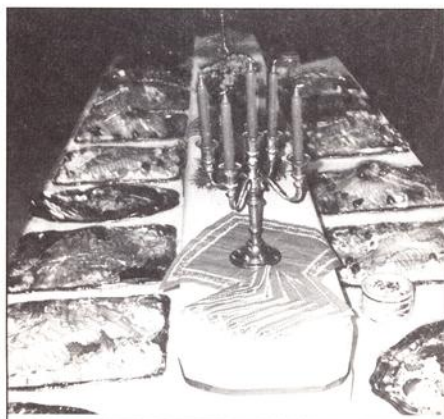
Det ble mye god mat som ble levert av "Studenten" fra Lærerskolen, underholdning ved Øystein og musikk av "Winter in July". Stemningen var på topp og alle så ut til å hygge seg.

Håper vi sees neste år.

Hilsen Velferdsgruppa

Hva er det som foregår her?

Masse god mat...

Signe Isaksen og Tommy Slåen i tett dans

Trond og Guttorm

En glad Jan Egil Jacobsen med følge

NORSK WALLBOARD'S SIDER

Fabrikkens gang

Vi skal se litt på tallene for årets ti første måneder:.

Produksjon pr.31.10.94.

Standard vegg/takplate:	2634 tonn
Malte plater:	11787 tonn
Gulvplater:	988 tonn
2-6 mm tynne plater:	8146 tonn
Total produksjon:	23555 tonn

I tillegg er mellomlageret av halvfabrikata redusert med 461 tonn. Det har vært en del problemer i produksjonen, dette har ført til store tall for vrak, sekunda, og utkast/svinn.

Salg pr. 31.10.94:

Standard vegg/takpl.:	2896 tonn
Malte plater:	8938 tonn
Gulvplater:	1049 tonn
2-6 mm tynne plater:	5691 tonn
Eksport:	6698 tonn
Totalt salg:	25272 tonn

Salget viser fortsatt en positiv utvikling. Det blir fortsatt solgt mye nybyggingsprodukter som sutak og vindtett, vi forventer en økt etterspørsel etter ferdig malte plater etter hvert.

På eksport viser Sverige og Danmark fortsatt en positiv utvikling, spesielt på malte plater. Vår satsing i Tyskland har ennå ikke gitt de store uttellingene, men vi får håpe at det øker etter hvert.

På kostnadssiden er det store bekymringer, spesielt med tanke på energipriser, priser på tømmer og andre hjelpestoffer. Det viser seg at prisene på disse stiger kraftig og dermed reduserer våre forventede resultater for året. Presse 2 skal stå i hele desember måned, for å bli reparert, alle pressebord og stempler skal ut og det skal skiftes bunnstopper i en sylinder. Denne jobben tar minst to uker med arbeid på to skift.

ANSATTE PÅ SKOLEBENKEN

Ansatte i konsernet som kan tenke seg en videreutdanning, basert på del- eller heltidsstudie, har nå muligheter for økonomisk støtte til dette. Det finnes ordninger innen LO, AOF og Arbeidsformidlingen, dette er økonomiske støtteordninger som

går på den enkelte ansatte eller til hver enkelt bedrift. Dersom det er noen som ønsker mer opplysninger om dette, kan de ta kontakt med studieleder Steinar Fredriksen på Wallboarden, eller Bjørn Arild Lindland på Hunsfos.

Etterlysning

Den organiserte idretten i Vennessla feirer 100-års jubileum i 1996, med den organiserte idretten mener vi forløperen til Vindbjart, Vennessla Idrettslag som ble slått sammen med AIL i 1946. I forbindelse med dette jubileet har Vindbjart satt ned et utvalg som skal jobbe fram en jubileumbok, som tar for seg den idrettslige historien fra krigen og fram til i dag. Det som skjedde før 1946 er samlet i en bok som ble utgitt ved Vennessla Idrettslags 50 - års jubileum i 1946. Grunnen til at vi nevner dette i Hunsfosposten er at bedriftsidrettslaget på Hunsfos og mange av Hunsfospostens lesere har spilt en sentral rolle i bygdas idrettsliv etter krigen. Det vi ønsker er at dersom noen av våre lesere har stoff, bilder eller annet materiell, dersom bedriftsidrettslaget har noe materiell vi kan bruke så bør dere ta kontakt med enten Asbjørn Oksum, Harry Voreland eller Tor Strandberg. Ikke vær redd for å ta kontakt, alt har interesse.

Julefesten

Vi minner om den tradisjonelle julefest på Norsk W. onsdag 21. desember kl. 11.30.

Vi gratulerer

50 år

Knut Thore Støylehommen
05.12.94

PÅL GUNNAR MIKKELS- PLASS PÅ BESØK

Pål Gunnar Mikkels-
plass, født 29. april
1961, fra Bromma i
Hallingdal. En av verdens
beste langrennsløpere på åtti-
tallet, skal i år representere
Sirdal Ski. I forbindelse med
dette besøkte han Norsk
Wallboard, som har fått
draktreklamen. Vi har møtt
Pål Gunnar for å få en prat
med han før sesongen begyn-
ner for fullt.

Vi spurte han om han satser for fullt og hvilke målsettinger han har for sesongen.

- Jeg satser for fullt, det ligger ikke for meg å satse halvt eller delvis, jeg satser 110%. Mageonde jeg har hatt de senere år er borte, det er morsomt å være med igjen samtidig som jeg føler at jeg er frisk. Målsettingen for sesongen er å kvalifisere meg for verdenscupløpene etter nyttår, samt å bli med til verdensmesterskapet, som går i Thunder Bay i mars. I verdenscupløpene før nyttår er det kun landslagsløpere som får delta.

Pål Gunnar, du var kjent som en meget bra klassisk løper, med to individuelle sølvmedaljer på 15 km klassisk, vil du satse på begge stilarter?

- Ja, jeg satser på begge stilarter, selv om jeg var best i klassisk og har oppnådd mine beste resultater i den stilarten. Det er en stor utfordring for meg å bli best mulig i fristil. Før jeg ble syk var jeg ikke noe dårligere enn Vegard Ulvang i fristil.

Du som har holdt på i en årrekke på et høyt internasjonalt nivå, som har fått mange kontakter i inn- og utland, så havner du av alt i Sirdal Ski, hvorfor det?

- Mye av dette skyldes Arild Jørgensen, han har betydd og betyr veldig mye for meg, både som trener

og privatperson. I fjor var jeg med jentelandslaget som smører, under disse turene fikk jeg et nært forhold til Arild. Da jeg ble utelatt fra landslaget, fikk jeg et tilbud via Arild om jeg kunne tenke meg å engasjere meg i Sirdal Ski. Tilbudet var fristende, Sirdal Ski har et meget bra opplegg, talenter fra hele landet, de er treningsvillige, jeg følte at jeg kunne tilføre Sirdal Ski noe og takket ja.

Siden du nå har gjort "sørlending" av deg, vil du da delta i lokale renn?

- Dersom jeg klarer min målsetting for sesongen, å bli uttatt til verdenscupløpene eller verdensmesterskapet, vil jeg ikke delta i lokale renn, bortsett fra et renn på Hovden før jul. Blir det en ny sesong med sykdom og skader, vil jeg nok delta i lokale renn og turløp.

Du har blitt 33 år, du har holdt på lenge, hvordan har forberedelsene til årets sesong gått så langt?

- Det har gått meget bra, har unngått skader og sykdommer. Jeg er optimist, jeg har tro på det jeg gjør, alle signaler er positive og jeg gleder meg til sesongstart. Jeg har i år prioritert annerledes, jeg har jobbet mye heime på gården, spesielt i skogen. Skogsarbeid er en fin måte å trene på, hardt arbeid i skogen gir gratis styrketrening, dette er en bedre måte å

trene på enn i helse-studio og andre alternative treningsmetoder.

Å drive med en idrett på høyt internasjonalt nivå er nå blitt en helårsbeskjeftigelse, hva annet er det som opptar deg i løpet av året?

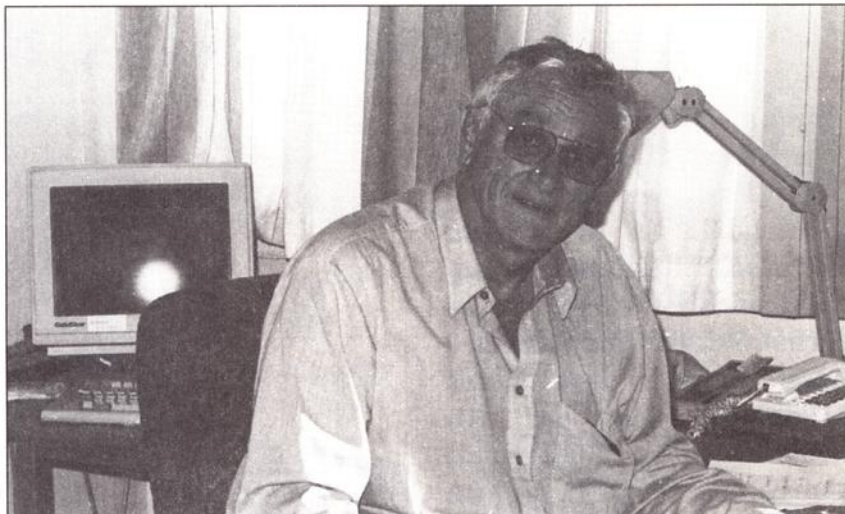
- Jeg er relativt nygift med Marit Wold, og det krever jo sitt. Ellers er jeg en sportsidiot, det er mest sport jeg er opptatt, aktiv sport. Jeg deltar i hinderløp, orienteringsløp og skiskyting, Landsskytterstevnet har jeg deltatt på flere ganger og jeg kan til og med være med på et hopprenn. Gårdsarbeid og skogsarbeid står også mitt hjerte nært, det å kunne jobbe aktivt med kroppen, det ligger for meg. Det å kunne ta med seg fiskestanga på heia eller i fjellet er en ypperlig avkobling, alt av friluftsliv interesserer meg, men jeg er ingen jeger.

Vi vil med dette intervjuet takke Pål Gunnar for praten, vi får håpe at han lykkes i sesongen, at han kan være en inspirator for ungguttene i Sirdal Ski og at han slipper skader og sykdommer.

Vi unner Pål Gunnar en stor sesong i langrennssportet.

Nye utfordringer for Gunnar Mykland

Som kanskje en del av bedriftens ansatte har fått vite, vil Gunnar Mykland i nær framtid hovedsaklig være engasjert innen produktutvikling ved Norsk Wallboard. I den anledning fant vi ut at det kunne være på sin plass å avlegge Gunnar en liten visitt, slik at vi muligens kunne få vite litt mer om hva som er på gang på dette området. Gunnar ble ansatt som bedriftens laboratoriesjef allerede i 1960, det er nok mange av oss ansatte som ikke kjenner så mye til hans bakgrunn og ekspertise.

Vi ba han derfor fortelle litt om seg selv.

- Vel, etter å ha tatt realartium, utdannet jeg meg som kjemiingeniør i Sverige, nærmere bestemt i Göteborg. Grunnet kortere studietid var det vanlig med norske studenter i Göteborg, i min klasse var alle nordmenn unntatt fra en, han var svensk.

- Jeg er født og oppvokst på Kvarstein, og praksisen jeg måtte ha i forbindelse med utdannelsen min foregikk på Hunsfos og Wallboarden. Etter avsluttet ingeniørutdannelse ble det arbeid ved to svenske bedrifter, først papirfabrikken Billerud, der jeg arbeidet sammen med 60-70 andre personer ved et forsøkslaboratorium. Arbeidet dreide seg først og fremst om utvinning av plaststoffer fra cellulose. Etter dette arbeidet jeg for Asea i Vasterås, der var jeg ansatt ved et utviklingslaboratorium som konsentrerte seg bl.a. om utvikling av glassfiberstoffer til kabelisolasjonsformål.

- I 1960 ble jeg altså ansatt som labsjef her på Wallboarden, og har arbeidet her til dags dato, bare avbrutt av ca ett år (1964) i Canada, der jeg arbeidet på et forskningslaboratorium ved en papirbedrift. I årene 1960 til 1980 hadde jeg forskjellige oppgaver her ved bedriften, hele tiden på teknisk side hovedsaklig som labsjef, men jeg var også driftingeniør i en kortere periode.

- I 1980 trakk den nytilsatte

eksportsjefen seg, og jeg aksepterte salgsansvar for England i tillegg til labsjef jobben. Vi hadde nettopp ferdigutviklet våre nye panelprodukter med Plankett i spissen, og jeg fikk gleden av å bygge opp salget av disse produkter i Nederland og Belgia, og senere også i Korea og Tyskland.

Dette har vel ikke vært helt problemfritt?

- Nei, det vil si Sverige har såpass mye til felles med norsk byggeskikk, at eksport dit har gått ganske bra. De andre landene er det verre å få innpass i, mye grunnet den kontinentale byggestil med betong vegger og ofte også andre brannkrav og smak.

- Mange muligheter er det likevel. Vårt salg av Plankett i Holland er større enn tilsvarende salg i Norge. Og likevel om det er vanskelig å selge våre veggplater for montering utenpå murvegger, har likevel salget til Danmark av de nye veggplater i rødt, blått og gult vist fine resultater i år. Men skal vi oppnå resultater med våre malte produkter må det satses både bemanning og reklame. det vi primært kjemper mot er tradisjonelle materialer som betong eller gips malt eller tapetsert, og også med vanlige trepaneler.

- Det hevdes i Danmark at for hver pall solgt av våre plater eller far en dansk konkurrent, som blir solgt til en tømmerhandel, kjøpes et billass med takbord, som lakkeres eller

males etter montering. Våre produkter er ikke et selvfølgelig valg som i Norge, og vår såkalte konkurrent er i dag samarbeidspartner for å gjøre ferdigmalt plate konseptet kjent og akseptert.

- Vi må også konsentrere våre midler til de eksportmarkeder vi har mest tro på. Vi satser i dag primært på Sverige og Danmark, men også på Holland, England og vi har i år ansatt en selger for oss i tidligere Øst-Tyskland, der det er en enorm byggeaktivitet. Lenger vest i Tyskland er man fortsatt opphengt i tradisjonelle byggeskikker, selv om mange vesttyskere innser at dette er både urasjonelt og dyrere enn slik vi gjør det her heime. Jeg kan også nevne at det i England er økende interesse for trehus.

Det er vel så at dette med produktutvikling ikke er nytt for deg Gunnar?

- Nei, jeg har i nesten alle disse årene her ved bedriften vært delaktig i dette arbeidet, men aldri som hovedbeskjeftigelse. Jeg har alltid hatt stor glede av dette. Spesielt det store teamarbeidet med å utvikle de strukturerte og ferdigmaltede produkter, husker jeg fortsatt tilbake på med stor glede. Det var et nybrott arbeid.

Kan du kort oppsummere de viktigste milepælene på dette området?

- Det hele begynte i 61-62, da vi startet produksjon av 11 mm tykke plater. Sponplatefabrikkene var også i gang. Finnene var først ute, men vi var med helt tidlig. Etter en tid fikk vi utviklet not og fjær løsning, og med et malingsanlegg kunne vi så levere ferdig malte paneler for vegg og tak.

- Dette åpnet et helt nytt marked for oss. Vi kjøpte Fibofabrikkens malingsanlegg i Lyngdal, og flyttet den etter en tid til Vennessla. Rundt 1975, fikk Odd Haanes, vår direktør den gang, på et besøk i USA vite om de strukturerte plater, og vi besluttet å satse på dette hos oss. Vi var først i Europa, og også blant de første i verden. Det ble hardt kjørt med flere turer til USA for å lære prosessen, og finne fram til mønstre.

- Vi valgte også å bygge et helt nytt malingsanlegg, basert på påføringmetoder som vi utviklet sammen med en tysk maskinprodusent og vannbaserte malingsystemer, som også var helt nytt den gangen. Rundt 1979 var anlegget i gang, og vi fikk på kort tid et godt salg i Norge, og etter hvert startet vi også opp med eksport. Jeg tror alle må si seg enige i at våre ferdigmalt strukturplater nok har vært hovedbærebjelken for bedriften i ettertid, uten disse produktene hadde vi knapt nok overlevd i markedet. I den senere tid har vi fått nye varianter spesielt for vegg, i nye farger og med spesielle skjøteløsninger.

Kan du si noe om planene framover?

- Jeg tror ikke jeg på dette tidspunkt vil legge fram noe konkret, men vårt hovedsatsings område er fortsatt på fiks ferdige byggevarer for innvendig bruk. Men dette hindrer ikke at vi kan satse på andre produkter, om vi ser et godt marked. Nå har produktutviklingsarbeidet ligget nede en tid, da er det også produkter som må justeres, for å passe inn i dagens krav og byggestil. Det kan være farger, design og såpass selvfølgelig ting som monteringsbeskrivelser, godkjennelser etc.

Det er vel ikke så at du er enslig s vane i dette arbeidet?

- Neida, vi er en produktutviklingsgruppe som kontinuerlig arbeider med dette. Foruten meg selv deltar Odd Mortvedt, Henning Nielsen, Helge Håland, Trygve Bratland, Øystein Sagen og Øyvind Lindseth. Her er nesten hele tverrsnittet av bedriften representert, noe som jeg ser på som en stor fordel når det gjelder bl.a. vidsyn og allsidighet. La meg presisere, jeg har ikke ansvar for å finne fram til nye produkter, mere enn hva resten av gruppen har, og også du og alle på bedriften har. Men det er blitt mitt ansvar å vurdere de fremkomne ideers praktiske produksjons- og salgsmuligheter, og sammen med utviklingsgruppen utvelge de ideer vi skal arbeide videre med. Det er så mitt ansvar i praksis å følge opp og drive fram disse utviklingsprosjekter, her på huset eller andre steder, til de eventuelt ender opp som et nytt kommersielt produkt. Eller sørge for å få lagt prosjektene ned så fort som det viser seg umulig å oppnå et forventet resultat.

- På forsknings laboratoriet i Amerika, der jeg tidligere arbeidet, regnet vi med at bare 2% av produktideene til slutt endte opp i lønnsomme produkter. Utsortering er derfor en meget viktig del av prosessen. I tillegg til samarbeid innen produktutviklingsgruppa kommer jeg til å få mye samarbeide med leverandører, med forskningsinstitusjoner i inn og utland som NBI, Sintef og tilsvarende utenlandske, og med gamle kundekontakter. Men jeg regner også med og gleder meg til å jobbe sammen med der alle ute i fabrikk, med forsøk, samtaler, diskusjoner etc.

Hvorfor gjør du dette Gunnar, her mister du en masse spennende muligheter til fortsatt å reise rundt i verden?

- For det første er jeg blitt invitert til å ta denne stillingen av vår direktør. Han var kommet fram til at det var helt nødvendig for bedriften å ha en produktutviklingssjef. Han mente at jeg med min bakgrunn hadde de beste forutsetninger for å ta jobben, og ville hvis jeg ikke tok jobben, søke etter en annen kandidat. Dette er spennende og en personlig utfordring for meg.

- For det andre har ikke dette med å reise samme spenning som før. Det er like gøy å reise på ferie som før, men etter hvert lærer en at forretningsreiser er flyreiser, drosjeturer, kontorbesøk, hotellrom og i beste fall en middag sammen med forretningsforbindelser, der en får sjansen til å knyttepersonlige kontakter. Det er sjelden en får anledning til å oppleve å se noe i landet. Men jeg har fått mange gode venner blant mine utenlandske forretningsforbindelser, men på andre siden mister en i en slik jobb lett en del av kontakten med nærmiljøet, og det er i det lange løp det viktigste for meg.

Er det noe du ønsker å si til slutt, Gunnar?

- Ja, og det synes jeg er meget viktig å få med. Alle ansatte har like stor mulighet som meg for å få en eller flere gode ideer til forbedringer eller nye produkter. Ta kontakt, om ikke alle ideer er like gode eller er gjennomførbare lover jeg at samtlige forslag vil bli vurdert på en seriøs måte og eventuelt fulgt opp.

Vi lar denne appellen gå ut til alle ansatte, samtidig som vi takker Gunnar for en hyggelig samtale, han må forresten ennå ta hånd om eksporten en stund siden bedriften ikke har ansatt ny eksportsjef ennå. Med dette ønsker vi Gunnar lykke tili arbeidet og håper på mange nye og spennende produkter.

EN PRAT MED BJØRN DÆHLIE

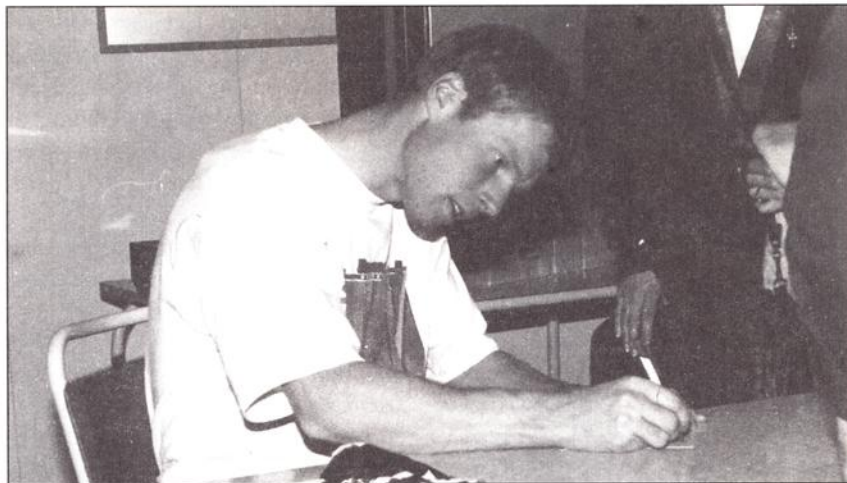
Onsdag den 5. oktober hadde vi besøk av Bjørn Dæhlie, besøket kom i stand som et ledd i sponsoravtalen Byggma har med Norges Skiforbund. Dæhlie holdt et time-langt foredrag, hvor han fortalte om skilandslagets organisasjon og hvordan de hadde vært med på å gjenreise norsk skisport. Foredraget var meget interessant, artig å se hvor stort støtteapparat laget hadde rundt seg, hvor mye det ble trent og hvordan opplegget var for laget. Dæhlie understreket viktigheten av at alle trakk i samme retning, jobbet mot felles mål, alle brikkene var like viktige og at en fikk fram lagfølelsen. Lagfølelsen var veldig viktig for å oppnå gode resultater. Uoverenstemmelser ble gjort opp på kammerset og ikke i pressen. Han avsluttet foredraget med å fortelle noen artige historier fra samlinger i inn- og utland. De som ville ha autografer fikk dette, og vi fikk gleden av å møte Dæhlie for et lite intervju.

Bjørn, får du mange forespørslers om å holde slike foredrag som i dag, og blir det spørsmål om å være med på reklameoppdrag?

-Forespørselen om slike foredrag er meget stor, så stor at jeg blir nødt til å prioritere. Sier ja til slike oppdrag når jeg føler at jeg kan bygge videre på dette senere i livet. Når det gjelder reklameoppdrag er forespørselen enda større, det er veldig mange som klapper deg på skulderen når det går bra og som forsvinner så fort det snur. Jeg har gjort avtale med et data-firma, dette er en slik avtale som kan være verdifull for meg senere i livet. Produkter som jeg ikke kan gå god for sier jeg konsekvent nei til.

Vi er allerede i oktober måned, sesongforberedelsene har kommet langt, i fjor ødela du hånden under en jakt tur, hvordan er det gått med dine sesongforberedelser så langt i år?

- Jeg er i rute, vi er nå inne i de

månedene vi trener mest, ca 100 timer måneden. Sesongforberedelsene har gått meget bra, har unngått skader og sykdommer og føler at det går rett vei. Jeg er stor optimist og gleder meg til sesongen.

Sesongen vi står framfor har sitt høydepunkt i ski-VM, som arrangeres i Thunder-Bay i Canada og Verdenscupen som starter før jul, hvilke mål har du satt deg for sesongen?

- Jeg har en høy målsetting, satser maksimalt på å få en god sesong, vil prøve å vinne Verdenscupen samt å gjøre det best mulig under verdensmesterskapet, som arrangeres i mars neste år.

Dere har hatt stor suksess under Inge Bråten's ledelse, i år har dere fått Erik Røste som ny trener, hva har dette betydd for deg?

- I en individuell idrett som langrenn spiller ikke treneren så stor rolle. Treneren har ikke så mye å tilføre gamle ringrever som Vegard Ulvang og meg, treneren blir mer en tilrettelegger, støttespiller og organisator. Erik Røste er flink med detaljer, han er tross alt sjefen, han er en fin type og han er en kløpper til å bruke videokamera for å avsløre våre tekniske feil.

De senere år har det i langrennsporten handlet mest om Ulvang, Smirnov og Dæhlie, hvem blir dine sterkeste konkurrenter denne sesongen?

- Mine sterkeste konkurrenter denne sesongen blir utvilsomt Smirnov og Alsgård, med Ulvang og finnene som de største utfordrerne.

Du har holdt på i mange år nå, du debuterte internasjonalt i 1988, hvor lenge vil du holde på?

- Jeg arbeider etter en fireårsplan, altså fram mot OL i Nagano i 1998, men det blir tyngre og tyngre for hvert år med motivasjonen. Når jeg ser hva jeg må nedprioritere grunnet min satsing, spør jeg mange ganger om det er verdt det. Om jeg klarer å holde på så lenge som til Nagano er vanskelig å si, det er store muligheter for at jeg gir meg før det.

Du opplevd noe nytt tidligere i år, du og Vilde ble foreldre til en liten gutt, hvordan opplevde du det?

- Alt gull og heder blekner mot det å oppleve ens eget barn blir født, følelsesmessig var det stort å stå på toppen av seierspallen under OL på Lillehammer, men å bli far var noe helt annet. Etter fødselen ble jeg sittende med vår sønn i min favn i to timer helt alene og det var en stor opplevelse.

Vi vil med dette takke Bjørn Dæhlie for praten og ønske han tillykke med skisesesongen.